

106. Karl och Selma

1. I Lomma by, där bor en vacker flicka
och mången yngling uppå henne blickar
För hon är mogen,
av kärlek trogen,
hon har sitt hjärta åt en sjöman skänkt!

2. Det kan hända, att ni henne känner,
för hon har många unga, raska vänner
Och mången flicka,
med glas och bricka,
har druckit skål för Selma och för Karl

3. "Kära Selma, ett jag dig nu heder:
Förglöm nu aldrig dina trohetsseer!
För av sorg betagen,
av dig bedragen,
får jag min grav uti det blåa hav"

4. Karl, han reser ut på havets bölja,
men Selma, hon får icke honom följa
"Gråt ej min flicka!
Snart skall jag skicka
ett kärleksbrev ifrån mig hem till dig"

5. Selma har fått brev ifrån sin älskling
med mången kär och vänskaplig hälsning
"Kanske du gråter?
Jag kommer åter
från havets vida bölja hem till dig"

6. Selma, lik en blomma uti skogen,
hon växer där så hulder och så trogen
I aftonstunden
i gröna lunden,
där möter hon sin älskelige Karl